

A Kúria a dr. Kummer Ákos ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Fördös Péter ügyvéd Által képviselt alperes ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 2.M.403/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.21.699/2014/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.21.699/2014/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az alperes által közölt azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként kártérítés, valamint 3 havi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés kamatokkal növelt összegű megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.403/2012/31. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Kötelezte a felperes javára 1.160.584 forint és ennek kamatai, valamint perköltség megfizetésére. Marasztalta az alperest a kereseti illetékben is.

A megállapított tényállás szerint a felperes 2007. január 12-étől határozatlan idejű munkaviszonyban szociális mentálhigiénés munkatárs munkakörben állt az alperes alkalmazásában a K.Á.G.O.-ban. A felperesnek a munkaköri leírásban foglaltakon túlmenően fizikai munkát is kellett végeznie.

2012. május 21-étől 2012. július 18-áig keresőképtelen állományban volt, ennek időtartama alatt nem volt fekvőbeteg.

A keresőképtelenségét megelőzően, 2012. május 11-én egy intézménylátogatáson vett részt, mert munkahelyet szeretett volna váltani. 2012. június 6-án a táppénze alatt egy benyújtott pályázatával összefüggésben személyes meghallgatáson vett részt. Utóbbi tényként rögzítette a munkáltató a felperessel 2012. július 3-án folytatott meghallgatás jegyzőkönyvében is. A felperes a 2012. július 1. és július 7. között tartott K.P.E.P.I.T.-ban egy alkalommal kézműves foglalkozást vezetett.

2012. július 16-án kelt azonnali hatályú felmondással az alperes megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az indokolás szerint a munkáltató 2012. július 3-án szerzett tudomást arról, hogy a felperes a táppénzen töltött ideje alatt 2012. júniusában olyan aktív tevékenységet folytatott, amely nem egyeztethető össze a keresőképtelenség jellegével. Aktívan töltötte távol az időt, állásinterjúkra járt, intézménylátogatásokon vett részt, elhelyezkedése érdekében június 6-án személyes meghallgatáson vett

részt. Ezzel megszegte a munkavállalói kötelezettségét, mert keresőképtelenségéről tájékoztatta a munkáltatót, de ezzel ellentétes magatartást tanúsított (aktív tevékenységet folytatott), erről viszont nem adott tájékoztatást. A táppénz alatti aktív magatartással a munkáltató gazdasági érdekeit sértette, mert munkát az alperesnél nem végzett. Azzal pedig, hogy másik állást keresett, a munkáltatóval szemben fennálló együttműködési kötelezettségét szegte meg. A 2012. július 3-án tartott meghallgatáson nem adott magyarázatot ezen eljárására. Arról a szándékáról, hogy új munkahelyet keres, a munkáltatót nem tájékoztatta. Aktív magatartása miatt munkavégzési kötelezettségének is eleget tudott volna tenni. Ennek hiányában a munkavégzési kötelezettségének igazolását is elmulasztotta.

Az elsőfokú bíróság a 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdés alapján a munkáltató intézkedését jogellenesnek ítélte. Megállapította, hogy a keresőképtelenség orvosi kérdés, a felperes pedig 2012. május 21-étől július 18-áig keresőképtelen volt. Az alperes nem kezdeményezte az illetékes egészségbiztosítási szervnél a keresőképesség felülvizsgálatát. A felperes ugyan egy alkalommal állásinterjún és kézműves foglalkozáson vett részt, a munkaköri kötelezettségét azonban ezzel nem szegte meg, mert keresőképtelensége folytán az alperesnél nem kellett munkavégzésre rendelkezésre állnia. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a keresőképtelenség a betöltött munkakörre vonatkozik, mely adott esetben fizikai munkavégzéssel is járt, a munkaköre ellátására pedig az orvosok nem ítélték alkalmasnak. A felperes tehát jogosultan volt távol, ezzel a munkáltató gazdasági érdekeit nem sértette meg.

Nincs jogszabályi előírás arra, hogy a munkavállalónak be kell jelentenie a munkáltatójánál, ha máshol munkahelyet keres. E tájékoztatás elmulasztásával az együttműködési kötelezettségét tehát nem szegte meg, és ez olyan magatartásként sem értékelhető, amely lehetetlenné tenné a munkaviszony további fenntartását.

A jogellenes azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként az Mt. 82. § (1) bekezdése, valamint az Mt. 82. § (3) bekezdés a) pontja alapján kötelezte az alperest 2012. július 17-étől 2013. január 7-éig igényelt elmaradt jövedelem, valamint a 3 havi távolléti díjnak megfelelő végkielégítés kamatokkal növelt összegű megfizetésére.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.21.699/2014/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében a Pp. 254. § (3) bekezdés alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta, az alperes kereseti illetékben való marasztalását azonban mellőzte.

A fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a felperes a táppénz ideje alatt mintegy 2 és fél órán keresztül egy állásinterjún jelent meg, és egy szabadidős programon vett részt. Nincs adat arra, hogy ez a két esemény befolyásolta volna a felperes egészségi állapotát, késleltette volna ismételt munkába állását. A táppénzes időszak alatt

munkavégzési kötelezettség a felperest nem terhelte. A keresőképtelenség ideje alatt az azzal összeférhetetlen magatartás következményeit csak az egészségbiztosítási hatóság vonhatta volna meg, az alperes mint munkáltató ilyen hatáskörrel nem rendelkezik, a munkaviszonyt emiatt nem szüntethette meg.

A felperes nem sértette meg az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget, illetve a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményét sem. Az alperes által hangoztatott elvárhatóság az együttműködés körében tekinthető zsinórmértéknek, az együttműködési kötelezettség nem korlátlan. Nem lehet olyan tágan értelmezni, hogy az kiterjedne a munkahelyváltás szándékának előzetes közlésére is, ellenkező esetben a munkavállaló érdekei sérülnének. Az alperes azon érvelésének, hogy a felperes távozási szándékáról való tájékoztatás a munkavégzés későbbi szervezhetősége érdekében szükséges, a saját azonnali hatályú felmondása mond ellent.

Az alperes fellebbezés-kiegészítésében hivatkozott gazdasági érdekeit sértő felperesi magatartás vizsgálatát a törvényszék, mellőzte, mert az nem képezte az azonnali hatályú felmondás indokát.

Az illetékviselés mellőzéséről az Itv. 5. § (1) bekezdés m) pontja alapján, valamint 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés alapján rendelkezett.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalára, másodlagosan az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára irányult.

Hivatkozása szerint a törvényszék a Pp. 206. § (1) bekezdés megsértésével hozta meg a határozatát. Nem orvosszakértői, hanem jogi kérdésnek minősül, hogy a táppénz ideje alatt a munkavállaló milyen tevékenységet folytathat, milyen magatartást tanúsíthat a munkaadóval szemben. A jelen esetben a felperes magatartása nem volt összeegyeztethető a munkaviszonnyal az Mt. 8. § alapján.

A felperes nem csupán visszaélt a táppénz természetével, hanem együttműködött a versenytársakkal, és sértette az alperes gazdasági érdekeit, valamint a bizalmi elvet, továbbá a munkaviszony célját is veszélyeztette. Az alperes konkurenciájához adott be intézményvezetői állásra pályázatot P. megyében, és személyes meghallgatáson is részt vett. A beadott „Motivációs levél” tanúsága szerint az alperesről a jóhírnév megsértésére alkalmas módon alkotott véleményt. Mindezt titokban, félreérthető módon, a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeit megsértve végezte, tehát a másodfokú bíróság az Mt. 7. § és 8. § rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta.

A felperesnek lehetősége, sőt kötelessége lett volna a szóbeli meghallgatáskor tisztázni a helyzetet, ennek ellenére megszegte az alperes felé az Mt. 6. §-ban foglalt együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét. Az alperes joggal várhatta el a felperestől, hogy megfelelő módon tájékoztassa, egyrészt hogy mit csinál a konkurenciánál, másrészt, hogy a betegsége meddig áll

fenn, továbbá arról, hogy további munkaviszonyt vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt akar létesíteni. A munkavállaló saját jogának védelme sem abszolút, annak is vannak korlátai.

A törvényszék nem értékelte azt sem, hogy eredménytelenül kért az alperes 2012. július 3-án tájékoztatást a felperestől az alperes konkurenciájánál történő közreműködéséről, illetve az aktív tevékenységéről. Ezzel a jogerős ítélet az Mt. 6. §-át sérti.

A jóhiszemű és tisztességes eljárás, illetve az együttműködési kötelezettség követelménye fennáll akkor is, ha a munkavégzési kötelezettség szünetel. Az Mt. 18. § alapján a tájékoztatást olyan időben és módon kell megtenni, hogy az lehetővé tegye az érintett fél jogainak gyakorlását és kötelezettségeinek teljesítését. Az együttműködési kötelezettség megsértése a munkaviszony azonnali hatályú felmondását is megalapozhatja. Ebből következően a felperesnek a tevékenysége okáról kellő alapossággal tájékoztatnia kellett volna a munkáltatót, erre a személyes egyeztetésen is lehetőséget kapott. Mindezek figyelmen kívül hagyásával a jogerős ítélet az Mt. 6. § (4) bekezdés és a 18. § rendelkezéseit megsértette.

Az Mt. 8. §-ába ütközően, a munkáltató jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetve járt el a felperes. Az alperes konkurenciájához beadott „Motivációs levél”-ben foglaltak közvetlenül és ténylegesen alkalmasak voltak a munkáltatója jóhírnevének, jogos gazdasági érdekének, a munkaviszony céljának veszélyeztetésére.

Ezen kívül a felperes a munkavégzési kötelezettségének elmaradását sem igazolta, az erre vonatkozó igazolásokat nem adta le időben az alpereshez, továbbá a polgárőr ifjúsági tábor lebonyolításában részt vett. Kötelezettségszegésnek ezzel kapcsolatban nem a felperes keresőképtelensége idején szabadideje eltöltésének orvosi szempontból történő helyes, vagy helytelen minősítése tekinthető, hanem az, hogy erről nem tájékoztatta a munkáltatót.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az alperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére. Nem volt ugyanis megállapítható az eljáró bíróságok részéről a bizonyítékok iratellenes, kirívóan okszerűtlen, nem megfelelően indokolt mérlegelése a tényállás rögzítése során.

A következetes bírói gyakorlat szerint a felmondásnak a felmondási iratban történő indokolása végleges, az utólag nem egészíthető ki, nincs helye olyan új felmondási indok bizonyításának, amelynek közlése a felmondásban nem történt meg (MK.95/III., BH1994.224.). Az alperes az azonnali hatályú felmondásban a jogos gazdasági érdekének veszélyeztetése körében nem hivatkozott arra, hogy a felperes álláskereső a konkurenciájánál történt, továbbá a motivációs levélben foglaltakra sem, ezért ezek vizsgálatát jogszerűen mellőzte a törvényszék.

A felperes a csatolt iratok alapján 2012. május 17-étől 2012.

július 18-áig keresőképtelen volt. Ennek felülvizsgálatát az alperes az arra jogosult egészségbiztosítási szervnél nem kezdeményezte. A felperes tehát mentesült a munkaköri feladatok ellátása, vagyis az alperesnél fennálló munkavégzési kötelezettség teljesítése alól [Mt. 55. § (1) bekezdés a) pont]. Helytálló az eljáró bíróságok következtetése, hogy mivel a felperes jogszerűen volt távol a munkából, a munkaköri kötelezettségeinek elmulasztása miatti jogos gazdasági érdeksérelemre alappal az alperes nem hivatkozhatott az azonnali hatályú felmondásban.

Nem sérelmezhetette továbbá a munkáltató a munkavégzési kötelezettség teljesítésével összefüggésben azt sem, hogy a felperes a keresőképtelenség ideje alatt aktív tevékenységet folytatott, mert - a bíróságok helyes érvelése szerint - annak megállapítása, hogy e magatartások (álláskeresőssel összefüggésben állásinterjún, illetve kézműves foglalkozáson történő részvétel) tanúsítására keresőképtelensége miatt sor kerülhetett-e, orvosi szakkérdés [Pp. 164. § (1) bekezdés].

Az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség a munkavállalót - a következetes bírói gyakorlat szerint - a keresőképtelenség időtartama alatt is terheli (BH1999.573.). A jelen esetben azonban azt rótt fel a munkáltató az azonnali hatályú felmondásban, hogy a munkavállaló álláskeresősi szándékáról, ennek okáról, valamint ennek érdekében tett tevékenységeiről nem tájékoztatta. A felperes azt, hogy intézménybejárás és személyes meghallgatáson vett részt álláskeresőssel összefüggésben, nem vitatta, a 2012. július 3-ai jegyzőkönyv tanúsága szerint ugyanis ezt elismerte (irat). Az alperes tehát alappal nem hivatkozhat a tájékoztatás elmaradására. Az álláskeresősi okairól viszont a felperes nem volt köteles tájékoztatni a munkáltatót, mert az a magánszférájába tartozó, döntési szabadságát érintő kérdés [Mt. 6. § (4) bekezdés, 10. § (1) bekezdés]. Adott esetben a felperes sikeres álláskeresőse esetén beadott felmondását sem lett volna köteles megindokolni az Mt. 67. § (1) bekezdés alapján. Ebből következően álláskeresősi szándékának okairól, ennek érdekében kifejtett tevékenységéről (pályázatbeadás, intézménylátogatás, személyes meghallgatáson való részvétel) nem kellett a munkáltatót tájékoztatnia.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálattal költsége nem merült fel, így az erről szóló határozatot a Kúria a Pp. 79. § (1) bekezdés alapján mellőzte.

Az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés m) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. január 27.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

**Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő